UPUTU TRAŽIMO – 2. DIO

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike na Pravome uputu.

Braćo moja u Dini Islamu! Vjerniku nisu potrebni nikakvi dokazi. On, jednostavno, vjeruje i prihvata propise. S druge strane, nevjerniku kada bi donio hiljadu dokaza on neće vjerovati i uvijek će tražiti nekakve izgovore i držati se svoga mišljenja pa makar i znao da nije upravu. Tako su nevjernici od Muhammeda, s.a.v.s., tražili dokaze, pa kad bi im donio oni bi govorili da je to sihr. Za Kur'an, kao najveći dokaz, su govorili da ga izmišlja, da ga podučava neki Grk (koji nije ni znao arapski jezik), da ga prepisuje od kršćana i jevreja (iako ga niko nikada nije vidio da nešto piše, a plus što je Biblija puna grešaka). Pa su govorili da je objava trebala doći nekome drugom a ne njemu, tražili od njega da izmijeni Kur'an, te na kraju pitali zašto Kur'an nije objavljen meleku.

Upravo u tome se ogleda Allahova mudrost da poslanici budu ljudi. Jer meleki su bića koja ne jedu i ne piju, ne spavaju, nemaju spola ni strasti i rade samo ono što im Gospodar naredi. Kao takvi, oni ljudima ne mogu biti uzori. I upravo u tome se ogleda jedna od najvećih biblijskih zabluda. Naime, ljudi koji su mijenjali Božiju riječ poslanicima su pripisivali ružna svojstva i grijehe, kako bi ljude odvratili od njihovog slijeđenja i kako bi opravdali svoja nakaradna učenja i bolesne interese.

Tako npr. prema Knjizi Postanka (9:20–21), nakon potopa Noa (Nuh) je napravio vino, napio se i otkrio go u svom šatoru. Za Davida (Davuda) u Drugoj knjizi o Samuelu (11:2–17) kaže da je počinio blud sa Bat-Šebom i da je poslao njenog muža Uriju u smrt kako bi prikrio svoj grijeh. Za Solomona (Sulejmana) u Prvoj knjizi o kraljevima (11:1–10) kaže da su ga u starosti strane žene odvratile od Boga te da je počeo obožavati tuđe bogove i idole. Za Lota (Luta) u Knjizi Postanka (19:30–38) kaže da su ga nakon uništenja Sodome kćeri napile vinom i s njim počinile incest, nakon čega su rodile djecu. Za Abrahama (Ibrahima) u Knjizi Postanka (12:10–20 i 20:1–18) kaže da je u dva navrata iz straha za vlastiti život slagao faraonu i kralju Abimeleku da mu je supruga Sara ustvari sestra. Za Jakova (Ja'kuba) u Knjizi Postanka (27:1–29) kaže da je uz majčinu pomoć prevario svog slijepog oca Izaka (Ishaka) tako što se lažno predstavio kao stariji brat Esav, kako bi zadobio prvorođenčev blagoslov. Zatim, u Knjizi Izlaska (32:1–4) kaže da dok je Mojsije (Musa) bio na gori Sinajskoj Izraelci su se uspaničili i zatražili od Arona (Haruna) da im napravi idola. Aron je pristao, sakupio njihovo zlatno prstenje i od njih izlio zlatno tele, te sagradio žrtvenik pred njim. Prema Knjizi Postanka (3:1–6), zmija je nagovorila Evu (Havu) da jede zabranjeno voće, nakon čega je dala i Adamu (Ademu) te su oboje zgriješili. Nakon toga je uslijedila Božija srdžba, prokletstvo zmije, zemlje i čovjeka te izgon iz Edena (Dženneta). Ovakvih i sličnih primjera u Bibliji ima još puno.

No, nije samo problem u iskrivljenim predstavama Allahovih poslanika. Činjenice da je Biblija više od 2000 puta mijenjana, da postoji preko 200 različitih verzija Biblije te da se ni kršćani ni jevreji ne drže biblijskih propisa (koji su, usput rečeno, dati isključivo Sinovima Israilovim a ne drugim narodima), dovoljno govore o tome zašto se Uzvišeni Allah rasrdio na jevreje i zašto su kršćani zalutali. I da apsurd bude veći, veliki broj muslimana i pored Kur'ana, koga čitaju i u originalu (neiskrivljenog) a i u prijevodu, ipak prati biblijske priče i propise, slave kršćanske praznike i praktikuju njihove običaje, za koje smo u više navrata govorili i dokazivali da ustvari imaju paganske (satanističke) osnove.

Danas, nažalost, veliki broj muslimana uopće ne klanja, ne posti i ne daje zekat (a o hadžu da i ne govorimo), ali zato zna da "grijeh ne ide u usta već iz usta", slavi božić, uskrs i novu godinu te obavezno za svoje umrle organizuje tevhid za sedminu, četeresnicu i godinu (a neki dodatno i na pola godine). Ako im kažeš da dođu u džamiju, kažu šta ću tamo, tamo idu samo griješnici. Ako ih pozoveš na vaz, kažu hodže samo na svoj mlin vode vodu. Ako ih opomeneš strahotama onog svijeta, kažu ko se otamo vratio pa da kaže kako je tamo. Zaista nije čudno vidjeti nemuslimane da se ismijavaju sa istinom i propisima. Ali je čudno i tužno vidjeti da to rade i neki "muslimani".

Braćo moja, zaista je istina kristalno jasna poput odraza u bistroj vodi, ali je šejtan u moru informacija pokušava zamutiti. Ko odbija istinu, automatski prihvata laž. Ko se povodi za lažima, taj odlazi u zabludu. Ko ode u zabludu, odlazi u propast. A ko ode u propast neka ne krivi nikog drugog osim samoga sebe.

Allahu naš, uputi nas sa onima koje si uputio, oprosti nam sa onima kojima si oprostio, uzmi nas pod Svoje okrilje sa onima koje si već uzeo, blagoslovi nam ono što si nam dao, sačuvaj nas od zla koje si odredio, jer Ti određuješ a protiv Tebe se ne određuje. Zaista, ne biva ponižen onaj koga Ti zaštitiš, niti uzdignut onaj koga Ti poniziš. Hvaljen neka Si, naš Gospodaru Uzvišeni. Amin.